

תה"ג (ירושלים) 61591-10-21 - מדינת ישראל נ' מיכאל פאן

תה"ג (ירושלים) 61591-10-21 - מדינת ישראל נ' מיכאל פאן מחוזי ירושלים

תה"ג (ירושלים) 61591-10-21

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד יעל ביטון וסוזנה שור פולק
מהמחלקה הבינלאומית בפרקליטות המדינה

נגד

מיכאל פאן

בית המשפט המחוזי בירושלים

[18.11.2024]

כבוד השופטת שירלי רנר

ע"י ב"כ עוה"ד איתן מעוז ודניאל עינב

פסק דין

1. עתירה בהתאם לסעיף 3 לחוק ההסגרה, התשי"ד-1954 (להלן - חוק ההסגרה) להכריז על המשיב בר-הסגרה, לאחר שביום 27.7.21 הורה שר המשפטים בהתאם לסמכותו לפי סעיף זה כי המשיב יובא בפני בית המשפט כדי לקבוע אם המשיב בר הסגרה לארצות הברית.

בקשת ההסגרה, של ממשלת ארצות הברית, היא לצורך העמדה לדין של המשיב באשמת ביצוע העבירה של קשירת קשר לביצוע הלבנת הון, עבירה לפי סעיף (h) 1956 לפרק 18 ל- United States Code (U.S.C.) שדינה עד 20 שנות מאסר.

רקע

2. על פי בקשת ההסגרה ביום 24.4.2019 הוגש נגד המשיב ושותפו טל פריהר (להלן - פריהר) כתב אישום לבית המשפט הפדרלי של המחוז המערבי במדינת פנסילבניה. ביום 25.4.19, לאחר החלטת חבר המושבעים על הגשת כתב האישום, נחתם צו מעצר בעניינו של המשיב.

3. על פי העתירה המשיב ופריהר ניהלו מאוקטובר 2013 ועד 24.4.2019 אתר ששימש שער הכניסה לזירות מסחר פליליות ב"דארקנט" (להלן - "האתר").

במרחב ה"דארקנט" אליו יכולים גולשים להתחבר רק באמצעות שער כניסה יעודי, מתנהלות זירות מסחר המשמשות מצע לפעילות פלילית מגוונת.

האתר אותו ניהלו המשיב ופריהר הציג קישורים שהיפנו את הגולשים לפלטפורמות מרכזיות בדארקנט, פליליות במהותן, המובילות לזירות בהן ניתן לערוך מסחר בלתי חוקי. המשיב ופריהר גבו עמלות תווך מספקים שפרסמו את הסחורה בזירות המסחר אותן הנגיש האתר.

4. גביית העמלה נעשתה באמצעות מטבעות וירטואליים כגון "ביטקוין" שהופקדו לארנק וירטואלי בשליטת בעל האתר (להלן - חשבון האתר). על פי העתירה במטרה להסוות את טיבם ומקורם הבלתי חוקי של כספי העמלות, העבירו המשיב ופריהר את הכספים מחשבון האתר לחשבונות וירטואליים אחרים ולחשבונות בנק בשליטתם. על פי העתירה בין נובמבר 2014 ועד ל-10.4.2019 הופקדו כ-8155 מטבעות ביטקוין בחשבון האתר בגין עמלות תווך. סכומים אלו נמשכו על ידי המשיב ופריהר והועברו על ידם ליעדים נוספים. שווי ההפקדות בחשבון האתר לפי שווי של הביטקוין בעת ביצוע ההפקדות עמד על סך של כ-8,414,173 דולר ובעת המשיכה מחשבון האתר על יותר מ-15 מיליון דולר.
5. כשנה לאחר הגשת העתירה הוגש בבית המשפט המחוזי בתל-אביב כתב אישום כנגד המשיב הכולל שני אישומים. האישום הראשון עניינו העלמת הכנסה והשני עניינו הלבנת הון (22-11-54759). בעקבות זאת טען ב"כ המשיב כי מדובר בכתב אישום זהה בתכנו לכתב האישום נשוא עתירת ההסגרה וכי יש לדחות את העתירה או לכל הפחות לעכב את ההליך עד להכרעה בהליך הפלילי. טענה זו נדחתה בהחלטתי מיום 24.4.24. חלק לא מבוטל מטענות המשיב במסגרת הליך ההסגרה נסובות סביב "התיק הישראלי" המתנהל בבית המשפט המחוזי בתל אביב. הראיות
6. בעתירה נטען כי הראיות המצורפות לבקשת ההסגרה מצביעות על ראיות שהיה די בהן כדי להעמיד את המשיב לדין בישראל בגין עבירה מקבילה.
- ב"כ העותרת היפנו לתצהירה של עו"ד ג'סיקה ליבר סמולאר, תובעת פדראלית במחוז המערבי של מדינת פנסילבניה שצורף לבקשת ההסגרה ואשר מתאר את חומר הראיות התומך בבקשת ההסגרה, ולתצהיריו (מקורי ומשלים) של הסוכן החשאי המיוחד של ארה"ב אריק יינגלינג שהיה החוקר הראשי בחקירה כנגד המשיב.
7. בתצהירה של התובעת הפדראלית ליבר סמולאר היא מפרטת כי החקירה העלתה כי המשיב ניהל אתר בשם DeepDotWeb (DDW) יחד עם פריהר בתקופה שבין אוקטובר 2013 ועד 24.4.2019. אתר, שאיפשר גישה ישירה לזירות מסחר לא לגיטימיות בדארקנט. DDW איפשר למשתמשים גישה לזירות מסחר של סמים מסוכנים, כלי נשק ועוד. על פי תצהירה קיבלו המשיב ופריהר עמלה מכל מכירה של סחורה בלתי חוקית שנעשתה על ידי משתמשים שהופנו לדארקנט על ידי DDW. DDW איפשרה גישה לשווקי הסחורות הלא חוקיים הבאים בדארקנט: AlphaBay; Market; Agora Market; Abraxas Market; Dream Mraket; Valhalla Market; Hansa Market; Tochka Market. -iTradeRoute Market; Dr D's; Wall Street Market.
- AlphaBay ו-Hansa נתפסו ב-2017. כש-AlphaBay נתפסה, זו היתה זירת המסחר הפלילית הגדולה ביותר שהציעה בין היתר סמים וכלי נשק. 23.6% מכלל העיסקאות שבוצעו בזירה מקושרות לחשבון שנוצר על ידי קישור של DDW. DDW גם היפנתה 47.2% מכלל המשתמשים בזירת ה-Hansa Market.

8. על פי תצהירה של התובעת קיימת תשתית ראייתית משמעותית הקושרת את המשיב ל-DDW והיא כוללת חשבונות מייל הקשורים במשיב ובאתר, תכתובת אלקטרונית בין המשיב ופריהר, חשבון של טל פריהר הקשור לאתר כאשר לאותו חשבון הועברו סכומי כסף ניכרים באמצעות חשבונות הקשורים במשיב. חשבון המייל של טל פריהר הקשור בהקמת האתר קיבל מיילים שנשלחו ל-DDW וכלל עותקים של מסמכים הקשורים במשיב, לרבות פספורט וכן התכתבויות יומיומיות עם המשיב.
- המשיב החזיק מספר חשבונות ביטקוין לרבות Poloniex.com.
- על פי תצהיר התובעת, על מנת להסתיר את מקור ההכנסות הלא חוקיות, המשיב ופריהר העבירו את כספי העמלות מארנק הביטקוין לחשבונות ביטקוין אחרים על שם חברות קש. אחת מהן נקראה "M & T Marketing". הם גם עשו שימוש בחלק מההכנסות על מנת להגדיל ולקדם את DDW.
9. בתצהירו של הסוכן אריק יינגלינג הוא מסכם את הראיות שהושגו במהלך החקירה.
- בפתח התצהיר הוא מתאר כי המשיב ופריהר זוהו כבעלים וכמפעילים של אתר DDW ששימש כשער כניסה לדארקנט וכי קיבלו עמלה על כל רכישה שבוצעה באמצעות קונה שנכנס לדארקנט באמצעות DDW. העמלות שולמו במטבעות וירטואליים כגון ביטקוין בהיקף העולה על 15 מיליון דולר, כאשר המשיב ופריהר העבירו מהארנק הוירטואלי של DDW את התשלומים לחשבונות ביטקוין אחרים וחשבונות בנק אחרים בהם שלטו באמצעות חברות קש. DDW הציעה הדרכות לאיך לרכוש סמים בדארקנט, השוואות בין זירות שונות וביקורת.
10. בין נובמבר 2014 ל-10 באפריל 2019 DDW קיבלה 8155 מטבעות ביטקוין כתשלומי עמלה ששווים לפי ערך הביטקוין במועד ביצוע העיסקאות 8,414,173 דולר. מדובר ביותר מ-40,000 הפקדות. הסכום נמשך מהארנק הוירטואלי ביותר מ-2700 העברות. לאור תנודות מטבע, ערך הביטקוין בעת העברתו הלאה עמד על יותר מ-15 מיליון דולר (15,489,415 דולר). פאן ופריהר הקימו לשם כך מספר רב של חברות קש, ביניהן "M & T Marketing". הם העבירו את הכסף למספר חשבונות בנק כולל בישראל, לטביה וגאורגיה שהיו כולם רשומים ובשימוש של המשיב.
11. כדי לפתוח את החשבונות המשיב ופריהר סיפקו מסמכים שונים לבנקים לרבות העתק פספורטים, הסכמי הקמה ושותפות. אימייל מ-13 באפריל 2016 מפריהר לנציג הבנק בלטיה כולל טענות ש-DDW היתה בבעלות וניהול המשיב ופריהר דרך חברת שותפות שנקראה Wwwwcom LTD. ההסכם מלמד שהחברה נרשמה בסיישל ורווחיה מחולקים 50% - 50%. האימייל כולל אינפורמציה להוכחת הבעלות באתר, כתובת ביטקוין ומשיכות מ-DDW.
- DDW החזיקה חשבון Cloudflare.com הנקשר למשיב על פי רישומים רשמיים ותכתובת אימייל.
- חקירה העלתה שהמשתמש במספר כתובות מייל, לרבות אחת בישראל, הוא המשיב. תכתובת מייל בין המשיב לבין פריהר מ-20 לאוקטובר 2017 כוללת דו שיח לגבי ההקמה של DDW.
12. ב-17 באוקטובר 2013 פלטפורמה שמאפשרת רישום אתרים, רשמה את האתר www.deepdotweb.com תחת חשבון המקושר למייל של טל פריהר. כל ההתקשרות מול טל פריהר באמצעות חברה וכך גם התשלומים באמצעות כרטיס ויזה וחשבון PayPal קשורים בטל פריהר. חשבון אחרון זה שימש לתשלום עבור חשבונות שונים הקשורים ב-DDW, לרבות הגנה מפני מתקפת סייבר. לחשבון אחרון זה נעשו 53 הפקדות בסכום של 409,748 ₪ ו-39,208.86 \$ מהמשיב באמצעות החברה M & T Marketing תוך שימוש בכרטיס אשראי המקושר לאחד מחשבונות המייל של המשיב.
- סקירה של חשבון אימייל של טל פריהר מלמדת כי הוא קיבל מיילים שנשלחו ל-www.deepdotweb.com, ושכללו עותקים של מסמכי פספורט של המשיב, מסמכי הגירה, הסכמי שותפות, תעוד בנקאי, סידורי נסיעה ועוד.

תקשורת אלקטרונית על בסיס יומיומי בין המשיב לבין פריהר מלמדת שהמשיב ניהל על בסיס יומי את DDW. לדוגמא ב-11.7.2017 התקיים דו שיח בין המשיב לבין פריהר בשאלה כיצד התפיסה של AlphaBay תשפיע על הפעילות העיסוקית שלהם.

על פי תצהיר הסוכן למשיב היו מספר חשבונות ביטקוין לרבות Poloniex.com. תמונה של המשיב נשלחה למייל השייך להמרות ביטקוין ממייל של המשיב.

13. בתצהיר משלים של הסוכן (נספח ד' לעתירה) פורט כי המשיב היה מודע לאופי הבלתי חוקי של זירות המסחר מהן קיבל את העמלות בהיותו האדמיניסטרטור של האתר. DDW מעבר למתן השוואות וביקורות על אתרים שונים המספקים סחורה בלתי חוקית, הזהירה את המשתמשים מפני רשויות האכיפה. DDW גם פירסמה מאמרים בנוגע לפעילות הבלתי חוקית המתרחשת בדארקנט.

התצהיר כולל צילום מסך של ה-DDW המלמד כי ניתן היה להגיע לזירת ה-Dream Market מאתר ה-DDW וכן צילום מסך של ה-Dream Market שאינו מותיר ספק בכך שמדובר בזירת מסחר לא חוקית.

בתצהיר מפרט הסוכן ומבהיר כיצד ניתן היה לדוגמא ב-Hansa Market לדעת שהרוכש הגיע דרך DDW ובאופן זה גם להעביר את העמלות המגיעות במקרה של עיסקה שהשתכללה.

כש-Hansa Market Place נתפס על ידי רשויות אכיפת החוק ב-2017 נבחן המידע הקשור לשם המשתמש של DDW. התצהיר כולל תכתובת אלקטרונית עם אותו שם משתמש ממנה עולה כי DDW היפנה מעל 14,600 משתמשים לאתר, כאשר העמלה עומדת על 25% מכל עיסקה. העמלה הועברה ישירות לארנק ביטקוין שנמסר על ידי האתר.

בתצהיר הסוכן מצוין ש 23.6% מכלל העיסקות שבוצעו בזירת AlphaBay מקושרים לחשבון שנוצר על ידי קישור של DDW.

14. התצהיר חוזר על כך שבין נובמבר 2014 ו-10 באפריל 2019 DDW קיבלה 8155 מטבעות ביטקוין כתשלומי עמלה ששווים לפי ערך הביטקוין במועד ביצוע העיסקות 8,414,173 דולר וכולל טבלה המתארת את הפילוח בין השווקים השונים והעיסקות שבוצעו במסגרתם.

סך של 3024 מטבעות מתוך הסך של 8155 שהופקדו בארנק הראשון הועברו ב-62 עיסקות בין 4 בינואר 2014 ו-16.7.2017 לחשבון ב-BTC-e, כאשר עם התאמה לשווי הביטקוין בכל עיסקה עומדים על \$1,806,965.

החשבון המשני כאמור היה ב-BTC-e. מדובר בסוג חשבון שאיפשר הלבנת כספים שמקורם פלילי שכן נעדר בקורות למיניהן. החשבון נרשם תחת השם Wwcom LTD.

סקירה אחר העברות החשבונאיות מחשבון הארנק הראשון לחשבון שנרשם תחת השם Wwcom LTD, מלמדת כי העברות בנקאיות מחשבון זה נעשו לשלושת הבנקים שפורטו קודם (בישראל, לטביה וגאורגיה).

התצהיר כולל שרטוט המתאר את העברות מזירות המסחר הפליליות לחשבון של DDW וממנו לחשבונות הנוספים.

15. על פי תצהיר הסוכן בין דצמבר 2016 ועד 4.7.2017 בערך ארבעה תריסר אנשים מהמחוז המערבי של פנסילבניה השתמשו ב-DDW ליצור חשבונות ב-AlphaBay על מנת לרכוש סמים ופספורטים מזוייפים. DDW קיבלה את העמלות.

בין ינואר 2016 ל-18.7.2017 בערך 65 פרטים השתמשו ב-DDW על מנת להיכנס ל-Hansa Market ולרכוש סמים ומסמכים מזוייפים. העמלות הועברו ל-DDW.

ב-20.9.2017 סוכן חשאי רכש 6 גרם של סמים (מטאל קריסטל) ממוכר ב-Tochka Market. העמלה הועבר ל-DDW.

ב-16.4.2019 סוכן חשאי עשה שימוש ב-DDW על מנת ליצור חשבון ב-Wall Street Market ובאמצעותו רכש סמים מסוגים שונים, כרטיסי אשראי ותוכנה זדונית. העמלה הועברה ל-DDW. טענות הצדדים

16. לטענת ב"כ המשיב מכתב האישום הישראלי ומהליך החקירה שקדם לו עולה כי רשויות האכיפה בישראל סברו כי אין מספיק ראיות כדי להעמיד לדין על חלק מהאירועים נשוא כתב האישום האמריקאי. בעניין זה היפנה ב"כ המשיב לפער בסכומי הלבנת ההון המיוחסים למשיב. כ-15 מיליון דולר על פי כתב האישום האמריקאי ו-1.8 מיליון דולר בישראלי ולכן שעבירות המקור שבכתב האישום האמריקאי הומרו לעבירת מס בכתב האישום הישראלי. זאת, על אף שהראיות לטענות הלבנה בישראל הן אותן ראיות של כתב האישום האמריקאי.

נטען כי כתב האישום האמריקאי מייחס למשיב שני סוגים של הלבנת הון - הסוואה של מקורו וזהות בעליו של הרכוש האסור ופעולה ברכוש אסור שתכליתה קידום פעילות האתר. הגם שכתב האישום לא מפרט את הסכומים המיוחסים לכל אחד מסוגי הלבנה אלו, הסכומים עולים מהתצהיר המשלים של הסוכן - כאשר סך של 1.8 מיליון דולר משוייך להלבנה שתכליתה הסוואה ולעניין זה תצהיר הסוכן מהווה ראיה. היתרה - לפעילות לקידום האתר אך אין כל ראיה לכך בעתירת ההסגרה. בשל כך ובהיעדר תשתית ראייתית גם כתב האישום הישראלי מייחס הלבנה בהיקף כספי של 1.8 מיליון דולר. עוד נטען כי ההלבנה האמורה בהיקף של 1.8 מיליון דולר מיוחסת עבור התקופה מ-2015 ועד 2017 אף בכתב האישום האמריקאי ואין ראיות נוספות מעבר לתקופה זו על אף שכתב האישום האמריקאי (להבדיל מהישראלי) מייחס הלבנה לתקופה שעד שנת 2019.

17. ב"כ המשיב טען בנוסף כי אין תשתית ראייתית מספקת לקשירת קשר להלבנת הון אף לסכום החופף בין כתב האישום האמריקאי והישראלי שכן בתקופה הרלוונטית כלל לא ניתן היה להפקיד ביטקוין בישראל ולכן אין באי ההפקדה כדי ללמד דבר. בנוסף, החברות בהן נעשה שימוש רשומות על שם המשיב ולפיכך אין המדובר בחברות קש.

18. בתגובה היפנתה העותרת לנאמר בתצהיר התובעת ותצהיר הסוכן שם מתוארות הראיות הקושרות את המשיב למיוחס לו בכל שלב של אופרציית ההלבנה. נטען כי מדובר בראיות בהיקף נרחב מזה הנדרש במסגרת הליך הסגרה. ס' 22 לכתב האישום האמריקאי מבהיר כי לאמריקאים ראיות בנוגע להלבנת הון של כל ה-8155 ביטקוין אלא שאין צורך לפרט את כל חומר החקירה וההפרדה שאותה ערך ב"כ המשיב בין הסכומים השונים אינה מופיעה בכתב האישום האמריקאי. כעולה מהפסיקה היקף העבירה אינו חלק מיסודות העבירה, והראיות אותן בחנה התביעה הישראלית לעניין התיק הישראלי הן לעניין עבירות המס כך שלא ניתן להקיש לעניין הראיות מהתיק הישראלי.

מסגרת נורמטיבית

19. סעיף 9(א) לחוק ההסגרה קובע כי:

"הוכח בשעת הדיון בעתירה לפי סעיף 3 כי המבוקש נתחייב בדין על עבירת הסגרה במדינה המבקשת, או כי יש ראיות שהיו מספיקות כדי להעמידו לדין על עבירה כזאת בישראל וכי נתמלאו שאר התנאים הקבועים בחוק להסגרתו - יכריז בית המשפט, כי המבוקש הוא בר-הסגרה".

ההלכה היא כי "אין צורך להכריע האם יש בחומר הראיות כדי להוביל להרשעת המבוקש, אלא די בקיומה של "אחיזה לאישום", קרי, ראיות שיש בהן כדי להצדיק את המשך בירור אשמתו של המבוקש במדינה המבקשת להעמידו לדין" (ר' ע"פ 6003/19 אריה גרינס נ. היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 17). "בדיקת הראיות הנדרשת בהליכים כגון דא היא בסיסית ומינימלית...תפקיד הבדיקה כאן הוא לוודא כי ישנו בסיס ראיתי ראשוני אשר בהסתמך עליו ניתן לפתוח בהליך משפט פלילי במדינה הזרה" (עה"ס 6170/18 קאזרו נ. היועמ"ש, פסקה 6). "במסגרת בירור זה, אין לבחון את משקלן של הראיות השונות או את קבילותן, ואף עדות שמיעה - כגון במסגרת תצהיר המסכם את עיקרי הראיות שהעלתה החקירה נגד המבוקש - עשויה להספיק כדי לבסס את בקשת ההסגרה" (ע"פ 6003/19, שם; עה"ס 6928/20; 6896/20 עטיה וחלוני נ. היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 14).

דיון והכרעה

20. העבירה של קשירת קשר לביצוע הלבנת הון, לפי סעיף 1956 לפרק 18 ל- United States Code (U.S.C.) קובעת כדלקמן:

a) (1) Whoever, knowing that the property involved in a financial transaction represents the proceeds of some form of unlawful activity, conducts or attempts to conduct such a financial transaction which in fact involves the proceeds of specified unlawful activity-
(A)(i) with the intent to promote the carrying on of specified unlawful activity; or

(B) Knowing that the transaction is designed in whole or in part-
(i) to conceal or disguise the nature, the location, the source, the ownership, or the control of the proceeds of specified unlawful activity;

shall be sentenced to...imprisonment for not more than twenty years...

(h) Any person who conspires to commit any offense defined in this section or section 1957 shall be subject to the same penalties as those prescribed for the offense the commission of which was the object of the conspiracy.

21. כמפורט בתצהיריהם של התובעת הפדראלית ושל הסוכן המיוחד קיימת תשתית ראייתית מספקת לכך שהמשיב יחד עם פריהר היו המנהלים של DDW. כך עולה מתכתובת אימייל בין המשיב לפריהר המתוארת בתצהיר הסוכן בנוגע להקמה של DDW, ומהתקשורת היומיומית ביניהם לגבי ניהול האתר לרבות בשאלה כיצד התפיסה של AlphaBay תשפיע על הפעילות העסקית שלהם. האתר של DDW נרשם תחת חשבון הקשור לפריהר, חשבון הנקשר ראייתית גם אל המשיב באמצעות הפקדות שהפקיד לאתר. גם באימייל של פריהר לבנק בלטיבה מוצג המשיב כמי שביחד עם פריהר הוא הבעלים והמנהל של DDW. הקשר של המשיב ל-DDW עולה גם ממיילים שקיבל פריהר שנשלחו ל-DDW.
- העובדה שהאתר של DDW שימש שער כניסה לזירות מסחר לא חוקיות בדארקנט עולה מתצהירי התובעת והסוכן. בתצהירו המשלים של הסוכן מפורטים שני מועדים בהם סוכנים חשאיים עשו שימוש ב-DDW על מנת לרכוש סמים ועוד מוצרים לא חוקיים בדארקנט תוך שהעמלה הועברה ל-DDW. עוד מפורטת כניסה של עשרות משתמשים פרטיים לדארקנט באמצעות DDW לצורך רכישת מוצרים לא חוקיים כשהעמלות הועברו ל-DDW. הנפח הגדול של העסקאות שבוצעו תוך שימוש בקישורי האתר עולה מהחומר החקירתי בעניין של שתי זירות מסחר לא חוקיות שנתפסו Hansa Market Place ו-AlphaBay כמפורט בתצהירי הסוכן. צילומי מסך המופיעים בתצהיר הסוכן מלמדים כיצד ניתן היה להגיע לאחת מזירות המסחר הלא חוקיות באמצעות DDW.
22. תפקידו של המשיב ב-DDW מהווה תשתית ראייתית מספקת למודעותו לכך שהאתר שימש כשער כניסה לזירות מסחר לא חוקיות. העובדה שכתב האישום הישראלי מתייחס להעלמת המס כעבירת המקור ולא לפעילות הסחר הלא חוקית בדארקנט אין בה כדי להוביל למסקנה אחרת. הערך המוגן שביסוד כתב האישום הישראלי הינו תשלום מס אמת על הכנסות, יהא מקורן אשר יהא, והלבנת ההון המתוארת בו כרוכה בכך. אין בו כדי לגרוע מקיומה של תשתית ראייתית מספקת לכך שהמשיב היה מודע לפעילות הסחר הלא חוקי, שהגישה אליו התאפשרה באמצעות אתר ה-DDW.
23. הסכום של העמלות הקשורות ל-DDW, עומד על פי תצהירי התובעת והסוכן על סך של 8155 מטבעות ביטקוין ששווים במועד ביצוע העיסקאות 8,414,173 דולר, ובעת העברתם הלאה, לאור התנודות במטבע הביטקוין על יותר מ-15 מיליון דולר. תצהיר הסוכן כולל טבלה המתארת את הפילוח בין השווקים השונים והעיסקאות שבוצעו במסגרתם.
- עוד מפורטות בתצהירו של הסוכן ההעברות ההמשך של סך של 3024 מטבעות מתוך הסך האמור באמצעות חשבון שמאפשר הלבנת כספים וממנו לבנקים בלטיבה, גאורגיה וישראל.
24. התשתית הראייתית לקשירת הקשר להלבנת ההון לרבות הכוונה להעלים הנדרשת לצורך עבירה זו נלמדת מהמודעות למקורם הלא חוקי של הכספים המשותפים לפריהר ולמשיב ומהעברתם בהמשך באופן שמקשה על התחקות על מקורם. טענת ב"כ המשיב ולפיה אין ללמוד מהאמור על כוונה להסתיר את מקור הכספים בשים לב לכך שלא ניתן היה אותה עת להפקידם ישירות בישראל וכי בחברות "השרשור" הופיע שמו של המשיב, היא טענת הגנה שדינה להתברר במסגרת ההליך לגופו ואין בה כדי לגרוע מהתשתית הראייתית בשלב זה.
25. אין בידי לקבל את הטענה בדבר היעדר תשתית ראייתית להלבנת מלוא הסכום - 8,155 ביטקוין, להבדיל מ-3024 ביטקוין וגם לא למלוא התקופה הנטענת, 2014-2019, אלא רק לתקופה שבין 2015-2017.

כבר נפסק כי "המדינה המבקשת אינה מחוייבת לצרף לבקשתה את מלוא חומר הראיות" וכי "היקף העבירה אינו יסוד מיסודות העבירה, כך גם משך הזמן בו בוצעה". (ר' ע"פ 5227/10 יובל נ. מדינת ישראל, פסקאות 82, 84, שם עמד בית המשפט על מקרים בהם הוצגה תשתית ראייתית רק למקצת מהיקף העבירה).

זאת ועוד. קיימת תשתית ראייתית לכך שסכומי ההכנסות מאתר DDW ואורך התקופה בה פעל עולים על הסכום והתקופה לה טוען המשיב. כך, אף סכומי העמלות מהאתרים AlphaBay ו-Hansa שנתפסו ב-2017 עולים על הסך של 3024 ביטקוין. זאת, מעבר לכך שהוצגה תשתית ראייתית לרכישה על ידי סוכנים באתרים נוספים. על פי תצהיר הסוכן מתועדת העברת עמלות אל מחוץ לחשבון הראשוני באמצעות 2700 עיסקאות. זאת, כאשר התייעוד לגבי 3024 ביטקוין מתייחס ל-62 עיסקאות בלבד (ר' תצהיר משלים של הסוכן). בתצהירי התובעת והסוכן גם מפורט כי בהוצאת הכספים מ-DDW נעשה שימוש בחברות שונות ביניהן "M & T Marketing" הנקשרת למשיב. זאת, בנוסף להעברה המתועדת של 3024 ביטקוין.

עוד אין בידי לקבל את הטענה בכל הנוגע לחלוקת סכום ההלבנה בין כזה שנועד להסתיר את מקורו ושהיקפו עומד על סך 3024 ביטקוין לבין היתרה שנועדה לקדם את פעילות האתר. אכן כתב האישום האמריקאי תחת הסעיף של קשירת קשר להלבנת הון מפנה לשני הסוגים האמורים - פעולה ברכוש אסור במטרה לקדם פעילות לא חוקית ופעולה ברכוש אסור שנועדה להסתיר את מקורו ואת בעליו. בצד האמור, כתב האישום אינו עורך את הפילוח הנטען על ידי ב"כ המשיב בין שני סוגי ההלבנה בכל הנוגע לסכומים. פילוח כאמור גם אינו עולה מתצהירי התובעת והסוכן שאך מתארים את התכליות האמורות ואילו תיאור "גלגוליו" של הסך של 3024 ביטקוין מהווה תיאור מפורט יותר בכל הנוגע לחלק מהסכום לגבי נטענת קשירת הקשר להלבנה.

26. אינני סבורה כי יש להסיק מכתב האישום הישראלי שעניינו כאמור העלמת הכנסות והלבנת הון הקשורה בכך, מסקנה אחרת. ראשית, הראיות שהוגשו בהליך שבפני מקיימות את מבחן "האחיזה לאישום". כאמור, היקף העבירה ומשך הזמן בו בוצעה אינם חלק מיסודות העבירה. שנית, לא ניתן במסגרת ההליך שבפני לעמוד על ולהכריע בשיקולים שעמדו בפני רשויות התביעה הישראליות עובר להגשת כתב האישום הישראלי במתכונת בו הוגש. הדגש בכתב האישום הישראלי הוא על העלמת הכנסה והדגש בכתב האישום האמריקאי הוא על קשירת הקשר להלבנת ההון והשיקולים ביחס לכל אחד מכתבי האישום יכולים להיות שונים.

סבורה אני איפוא כי די בחומר שצורף לעתירת ההסגרה כדי לעמוד במבחן הראייתי הנדרש.

פלילות כפולה

טענות הצדדים

27. בעתירה נטען כי העבירות שמעשיו לכאורה של המשיב מגבשים על פי הדין הישראלי הן של איסור הלבנת הון ואיסור עשיית פעולה ברכוש אסור, עבירות לפי סעיף 3(א) וסעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000, כאשר עבירות המקור - בין היתר עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים - מנויות בתוספת הראשונה לחוק כנדרש לפי סעיף 2.

28. ב"כ המשיב לא חלק על כך שקיימות בדין הישראלי עבירות מקבילות לעבירה של קשירת קשר להלבנת הון וכי מדובר בעבירת הסגרה. עם זאת לטענתו בכך לא מתמצה המבחן של פליליות כפולה אלא נדרש לבחון האם האירוע אכיף מבחינה היפותטית. לטענת ב"כ המשיב דרישת הפליליות הכפולה מצריכה גם בחינה של התחולה הטריטוריאלית על האירוע המבוקש - מבחן כפילות הזיקות כפי שנקבע בפסק הדין בע"פ 7742/15 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה. תחת דרישת הפליליות הכפולה יש לבחון האם באותן נסיבות הייתה סמכות לבית המשפט בישראל מבחינת מיקום ביצוע העבירה. נטען כי לדין הישראלי אין ולא יכולה להיות כל תחולה לאירוע מהסוג הנדון במבחן זה וכי מסקנות פסק הדין בעניין 7742/15 ישימות גם בענייננו. גם בענייננו המשיב לא ביצע את המיוחס לו בארצות הברית אלא בישראל ואין כל זיקה לארצות הברית ואף אם לארצות הברית יש זיקה מכוחה ניתן להעמיד את המשיב לדין בארצות הברית בנסיבות אלו, ישראל אינה מכירה בזיקה כאמור.

כעולה מבקשת ההסגרה לא מיוחסת למשיב כל מעורבות בעבירות המקור, אלא אך מעורבות באותן הפקדות והעברת רווחי עמלות בחשבונות וירטואליים ובחשבונות בנק בלטיביה, גאורגיה וישראל, כעולה מסעיף 13 לעתירה. מדובר במי שאיננו אזרח או תושב אמריקאי ולא נטען כי נכח בארצות הברית בעת ביצוע המיוחס לו. אין גם כל ראיות לקשירת הקשר בארצות הברית. אין טענה למעשה הלבנה שבוצע בארצות הברית או להכנסות/רווחים שהוברחו מארצות הברית. החברות הנזכרות בכתב האישום אינן קשורות לארצות הברית, הבורסא וזירות המסחר מהן נגזרות העמלות אינן בארצות הברית, וכך גם החשבונות הנזכרים בכתב האישום והבנקים דרכם הועברו כספי העמלות. גם החברה שהפעילה את האתר DDW הוקמה בסיישל, כמופיע בכתב האישום הישראלי. השרת שעליו אוחסן האתר של DDW היה באירופה כעולה מחקירה בתיק הישראלי. לא התרחשה כל טרנסקציה כספית בין המשתמשים בדארקנט לבין האתר DDW. כל רווח/עמלה שהתקבלו לארנק של DDW לא קרו בארצות הברית אלא במרחבי הרשת הוירטואליים.

עוד נטען כי אין המדובר בעבירת חוץ שכן המבחינים לכך הקבועים בחוק העונשין אינם מתקיימים, ואילו על מנת שעבירת פנים תיחשב כאכיפה בישראל נדרש שלפחות מקצת מהעבירה התבצעה בישראל, ואילו במקרה הנוכחי לא התבצעה מקצת מהעבירה בארצות הברית. לכן ב"מבט ראוי" לא מתקיימת דרישת הפליליות הכפולה. 29. טענה נוספת שהעלה ב"כ המשיב עניינה העבירה לה טענה העותרת כעבירה המקבילה בישראל לקשירת הקשר להלבנת הון בכתב האישום האמריקאי - הלבנת ההון. נטען כי ככל שיקבל בית המשפט טענה זו של העותרת עלול הדבר להביא להחמרת עונשו של המשיב בארצות הברית ככל שיוסגר ויורשע שם, זאת לנוכח הכללים המנחים לענישה בארצות הברית.

30. בתגובה טענה העותרת כי משמעות קבלת טענות המשיב היא כי למעשה לא ניתן להסגיר בגין עבירות המבוצעות באינטרנט, גם כשמדובר בעבירות פשע חמור. נטען כי כפי שפורט בכתב האישום האמריקאי הסחר הבלתי חוקי התבצע בארצות הברית והוא אף כולל סוכן אמריקאי שקנה דרך האתר, הרווחים הגיעו מהמשתמשים באתר, עבירות הלבנת ההון גם הן כלפי ארצות הברית כך שיש לדחות טענה כי אין זיקה לארצות הברית ולא יעלה על הדעת כי מדינת ישראל לא יכולה היתה להעמיד לדין בנסיבות אלו בתמונת הראי.

31. עוד נטען כי ככל שיוסגר המשיב העבירה הרלוונטית היא זו נשוא כתב האישום האמריקאי ואין נפקות לעבירות אותן ציינה העותרת בעתירה. הוסף כי קשירת קשר להלבנת הון בדין האמריקאי שונה מהעבירה של קשירת קשר בדין הישראלי והעובדה שרשויות התביעה בארצות הברית בחרו בעבירה של קשירת קשר אין פירושה שאין הוכחה לעבירות נשוא הקשר כעולה גם ממכתב שהומצא בנושא (סומן ע/1).

נטען כי טענות ולפיהן אין להסגיר את המבוקש נוכח הוראות הדין במדינה המבקשת אין מקומן בהליך הסגרה אלא עליהן להישמע בעת ניהול ההליך הפלילי במדינה המבקשת.

מסגרת נורמטיבית

32. סעיף 2(א) לחוק ההסגרה קובע כי: "בחוק זה עבירת הסגרה היא כל עבירה שאילו נעברה בישראל דינה מאסר שנה או עונש חמור מזה".

"בכך מעגן חוק ההסגרה את הדרישה המכונה פליליות כפולה (Double Criminality), שמשמעה כי המעשה שבגינו מתבקשת ההסגרה יהווה עבירה פלילית הן לפי דיני המדינה המבקשת והן לפי דיני המדינה המתבקשת. דרישה זו מהווה ערובה לכך שמעשה ההסגרה לא יעמוד בסתירה להשקפותיה העקרוניות ולערכיה הבסיסיים של המדינה המתבקשת לעניין נקיטת הליכים פליליים נגד הפרט, ובה בעת, מבקשת דרישה זו להגן על זכויותיו של הפרט, בכך שמבטיחה כי יינקט נגדו הליך רק בשל מעשה שבתנאים מקבילים היה עניש גם במדינה המתבקשת...". ע"פ 7742/15 פלוני נ. היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 8).

"...יודגש כי לפי המקובל עלינו מתקיימת פליליות כפולה אם מתקיימת זהות מושגית בין העבירות. דהיינו, שהמעשה המיוחס למי שהסגרתו מבוקשת הוא עבירה גם בישראל, אפילו אין העבירה זהה בכל יסודותיה לעבירה שעל פיה הואשם במדינה המבקשת את הסגרתו. הדרישה היא ל"זהות המעשה" ולא ל"זהות העבירה"....". (ר' ע"פ 10946/03 עיסא נ. מדינת ישראל, פ"ד ס(2) 33, בעמ' 41).

"...כדברי פרופסור פלר בספרו, דרישת הפליליות הכפולה מתמלאת אם העברת היסודות המרכיבים את העבירה מושא בקשת ההסגרה ב"מסננת" של דיני העונשין במדינה המבקשת, מותירה יסודות המצמיחים עבירה פלילית כלשהי לפי דינים אלה (ש"ז פלר דיני הסגרה 178 (1980)) (עה"ס 6974/20 לייפר נ. היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 13).

33. בעפ 7742/15 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה נקבע כי בהתאם לאמנת ההסגרה בין ישראל לארצות הברית כוללת דרישת הפליליות הכפולה לא רק את מעשה העבירה אלא גם את ממד מיקום העבירה. קרי, ככל שבוצעה העבירה מחוץ לארצות הברית נדרש כי בהמרת נתונים מקבילה, ניתן היה להעמיד לדין בישראל בגין עבירה שבוצעה מחוץ לשטחה. דרישה זו מעוגנת בסעיף 3 לאמנה הקובע כי:

Article III

When the offense has been committed outside the territorial jurisdiction of the requesting Party, extradition need not be granted unless the laws of the requested Party provide for the punishment of such an offense committed in similar circumstances.

דיון והכרעה

34. דרישת הפליליות הכפולה מחייבת בחינה מהותית של השאלה אילו המעשים המבססים את האישומים בארצות הברית היה נעשים בישראל, בגין אלו עבירות ניתן היה להעמיד לדין בישראל. המעשים נשוא כתב האישום האמריקאי עניינם קשירת קשר להלבנת הון שמקורו בפעילות המסחר הלא חוקי בדארקנט.

המעשים המתוארים לעיל אילו בוצעו בישראל היה מקימים עבירה של קשירת לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. הפשע נשוא הקשר הוא הלבנת הון לפי סעיפים 3(א) ו-4 לחוק איסור הלבנת הון. מאחר ועבירות הלבנת ההון האמורות הן בגדר פשע ובשים לב לעונש הקבוע בצידן, הענישה בגין קשירת הקשר במקרה זה היא 7 שנים. קרי, מדובר בעבירת הסגרה.

35. ב"כ העותרת עמדו על כך כי בגין המיוחס לו ניתן היה להעמיד לדין את המשיב בישראל בעבירה של איסור הלבנת הון ואיסור פעולה ברכוש אסור עצמה לפי סעיפים 3(א) ו-4 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000. בתמיכה לכך אף המציאה העותרת מכתב הנושא תאריך 21.5.2024 מאת רשויות התביעה האמריקאיות ולפיו מדיניות העמדה לדין בגין קשירת קשר להלבנת הון כוללת אף מקרים בהם ניתן להוכיח את הלבנת ההון עצמה וזאת לאור יתרונותיה (של העמדה לדין בגין קשירת קשר) המאפשרים בין היתר אישום אחד בגין קשירת קשר לסכימת הלבנת הון על פני אלפי אישומים בהלבנת ההון עצמה (המסמך סומן ע/1).

בצד האמור, סעיף האישום בגינו מתבקשת ההסגרה הוא קשירת קשר להלבנת הון אשר יסודותיו על פני הדברים אינם כוללים את הלבנת ההון עצמה (ר' סעיף 16 לתצהיר התובעת האמריקאית). מאחר והמעשים המתוארים אילו בוצעו בישראל היו מצמיחים עבירת של קשירת קשר להלבנת הון שאף היא עבירת הסגרה, ומאחר ובמסגרת דרישת הפליליות הכפולה השאלה איננה האם ניתן להסגיר בגין עבירה כזו או אחרת על פי הדין הישראלי אלא האם ניתן להסגיר בגין העבירה נשוא כתב האישום האמריקאי, בחירת העותרת לעמוד על עבירת הלבנת ההון דווקא כעבירה המקבילה, אינה מובנת בעיני.

36. אשר לטענת ב"כ המשיב כי לדין הישראלי אין ולא יכולה להיות כל תחולה לאירוע מהסוג הנדון במבחן הפליליות הכפולה וזאת לאור בחינה של התחולה הטריטוריאלית על האירוע המבוקש.

על פי כתב האישום האמריקאי קשירת הקשר התבצעה במדינת פנסילבניה ובמקומות אחרים (ר' ס' 2). בכך מתקיימת דרישת הזיקה מבחינת מימד המקום.

אכן לטענת ב"כ המשיב בדיון לא הומצאה תשתית ראייתית לכך ואולם על פי תצהיר התובעת קשירת הקשר במשפט האמריקאי אינה צריכה להיות מפורשת ודי בהבנה משתמעת של שניים או יותר לעשיית מעשה לא חוקי (ר' סעיף 17 לתצהיר). קשירת הקשר המיוחסת למשיב איננה רק בינו לבין פריהר אלא גם עם אדמינסטרטורים בדארקנט (ר' ס' 2 לכתב האישום).

בתצהיר הסוכן מפורטות רכישות שנעשו על ידי אנשים ממדינת פנסילבניה בדארקנט באמצעות אתר ה-DDW. עוד מפורטות רכישות שנעשו על ידי סוכנים חשאים אמריקאים. הכספים שהועברו על ידי אזרחי ארצות הברית, בהיותם בארצות הברית, הם בכלל אלו מהם נגזרו העמלות למשיב ולפריהר אשר שורשרו בהמשך באופן המקיים תשתית ראייתית מספקת להלבנה נשוא הקשר.

בנסיבות אלו, נראה כי קיימת תשתית ראייתית מספקת לעבירה מבחינת מימד המקום. בהקשר זה יוזכר כי לפי הדין הישראלי די בכך שמקצת העבירה בוצעה בישראל כדי שהדין הישראלי יחול על כל העבירה (ר' ס' 7(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977). על כן די בכך שקיימת תשתית ראייתית לכך שמקצת העבירה בוצעה בפנסילבניה על מנת שתתקיים דרישת הפליליות הכפולה.

סכון כפול

טענות הצדדים

37. לטענת ב"כ המשיב כתב האישום הישראלי מייחס למשיב הלבנת הון של כספי העמלות שהתקבלו בדיוק מאותה פעילות נשוא כתב האישום האמריקאי וכן עבירת מס כעבירת מקור. נטען כי משקיים כתב האישום פעיל בגין אותה עבירה שעליה מבוקשת הסגרה, לא ניתן להמשיך בהליך ההסגרה עד שהתיק הישראלי לא יסתיים. נטען כי ההחלטה בהליך הישראלי, בין זכוי ובין הרשעה, "חותכת" את עניין ההסגרה ולא ניתן להסגיר לפי האמנה. לטענת ב"כ המשיב הלבנת ההון הישראלית היא אירוע תואם לכתב האישום האמריקאי וזאת כעולה מבקשת המעצר בעניינו של המשיב, מכתב האישום הישראלי והחקירה שקדמה לו ואף מהעדויות בהליך המתנהל בישראל. נטען לטעם לפגם בכך שאדם נתון בסיכון בהליכים מקבילים. אמנם אין המדובר בסיכון כפול טרם הרשעה או זיכוי אך הסגרת המשיב בנסיבות אלו נגועה בחוסר סבירות קיצונית וחוטאת לדרישת המידתיות. נטען כי האמנה עליה חתומות ארצות הברית וישראל כמו גם אמנות נוספות מלמדות שלא ראוי לקדם הליכי הסגרה כנגד מבוקש העומד לדין בישראל על מעשה העבירה שמיוחס לו במדינה המבקשת, גם אם אין הסדר מפורש בעניין זה באמנה שבין ישראל לארצות הברית. ניהול ההליך בישראל כשלעצמו הוא שיקול לסרב להסגיר את המשיב. בעניינו לאור היקף החפיפה בין כתב האישום הישראלי והאמריקאי, כשהפער ביניהם יסודו על פי הנתען בחסר ראייתי, שיקול הדעת הוא למעשה חובה. הוסף כי לבית המשפט הדן בהליך הסגרה סמכות להיזקק לשיקולים המנהליים ככל שמצא כי הם רלוונטיים. עוד נטען כי אף אם רשויות התביעה שוקלות את האפשרות של הסגרה זמנית לא ניתן לנקוט בקו זה אלא לאחר שההליך הישראלי בכל הנוגע לחלק החופף בין כתב האישום האמריקאי והישראלי יסתיים בזיכוי או הרשעה. לפיכך בין שיקבע שמדובר בעבירה אחרת, ואז יש מקום לעצור את הדיון לאור סעיף 11 לחוק הסגרה ובין שיקבע שמדובר באותם מעשים, יש מקום לעכב את ההליך עד להכרעה בתיק הישראלי.

38. בתגובת העותרת נטען כי מדובר בכתבי אישום שונים ומטרות וערכים מוגנים שונים. כתב האישום הישראלי כולל אישום שעניינו העלמת הכנסה והלבנת ההון נשוא כתב האישום הישראלי קשורה בכך. לעומת זאת הלבנת ההון נשוא כתב האישום האמריקאי עניינה הרווחים מעסק בדארקנט שהופעל על ידי המשיב כאשר הלבנת ההון האמריקאית למעשה מסתיימת מקום בו מתחילה הלבנת ההון הישראלית. כשמדובר בעבירה אחרת בית המשפט אך רשאי לדחות את הדיון בהסגרה כאמור בסעיף 11 לחוק ההסגרה. הפנייה בעניין זה צריכה להיעשות על ידי המדינה ולמבוקש אין זכות לבקש את הפעלתו או אי הפעלתו של שיקול הדעת כי השיקולים הרלוונטיים נוגעים ליחסי החוץ ולא נועדו לסייע למשיב בהגנתו, כעולה גם מהפסיקה. עוד נקבע בפסיקה כי לפי האמנות החלות על עניינו חובה על המדינה לדון בהליך ההסגרה במקביל לדין המקומי וללא עיכוב ורק את שלב המסירה ניתן לעכב על מנת להשלים את ההליך המקומי. נטען כי האמנה צופה תרחיש שכן אדם יוכרז בר הסגרה ומתנהל הליך נוסף בעניינו, ומתאפשר המשך ההליך.

39. לטענת ב"כ העותרת אפילו היה מדובר באותו מעשה, ולא כך, המדינה חייבת תמיד בהתאם לחוק ההסגרה לעמוד בהתחייבותיה להסגיר במקרה שבו השלב הדיוני בו נמצא עניינו של המבוקש בישראל הוא לפני הכרעת דין.

לטענת העותרת למשיב אין זכות לניהול "טורי" של ההליך ולבחירת סדר ההליכים. ככל שתינתן החלטה בדבר הסגרת המשיב קודם לסיום ההליך הישראלי תשקול העותרת צעדיה כאשר ברור כי האינטרס הציבורי בקידום הליך ההסגרה קודם לבירור האשמה בהליך המקומי. מכל מקום בין אם יוחלט על עיכוב או התליית הליכים בהליך המקומי או על הסגרה זמנית, למשיב לא עומדת הזכות להחליט מהו ההליך שיתנהל קודם. עוד הפנתה ב"כ העותרת לכך שהטענה בדבר סיכון כפול כבר הוכרעה בהליך זה בהחלטה קודמת ולטענתה למשיב עומדת הזכות לטעון טענת סיכון כפול הן בפני בית המשפט הישראלי אם וכאשר יוסגר ויורשע בכתב האישום האמריקאי והן בפני הערכאה השיפוטית בארצות הברית.

דיון והכרעה

40. במסגרת טענות מקדמיות שהעלה ב"כ (הקודם) של המשיב נטען כי כתב האישום הישראלי זהה לכתב האישום האמריקאי ולפיכך יש מקום לדחיית העתירה ולחילופין אף אם אין מדובר בעובדות זהות יש לעכב את ההליך הנוכחי עד להכרעה בהליך הפלילי.

בהחלטה מיום 24.4.24 נדחתה הטענה תוך שנקבע כי לא ברור מהו הבסיס המשפטי לטענה זו. כאמור באותה החלטה חוק ההסגרה מבחין בין שני מצבים. האחד מצב בו מי שמתבקשת הסגרתו הועמד לדין בישראל בגין מעשה העבירה נשוא עתירת ההסגרה, מצב המוסדר בסעיף 2ב(א)(4) לחוק ההסגרה. השני, מצב בו מי שמתבקשת הסגרתו הועמד לדין בישראל בגין עבירה אחרת, מצב המוסדר בסעיף 11 לחוק ההסגרה. על פי אותה החלטה הוראת סעיף 2ב(א)(4) תוחמת את שיקול דעתו של בית המשפט הדין בהסגרה, כשנטענת טענה בדבר זהות המעשים, למקרה של הליך שהסתיים בזיכוי או הרשעה. הליך שטרם הסתיים בזיכוי או הרשעה, אינו מקנה סמכות לבית המשפט הדין בהסגרה, להורות על עיכוב ההליכים. עיכוב שמשמעותו מתן עדיפות למערכת המשפט המקומית.

עוד נאמר באותה החלטה כי רק אם העבירה נשוא כתב האישום הישראלי הייתה עבירה אחרת מזו נשוא בקשת ההסגרה, ולא זו טענת ב"כ המשיב, נתונה לבית המשפט סמכות להורות על עיכוב הדין בהליך ההסגרה. עם זאת, במקרה זה שיקול הדעת הרלוונטי הוא זה הנוגע ליחסי החוץ של המדינה, ואף ספק אם המשיב יכול לעתור לכך (ר' ש"ז פלר, דיני הסגרה (תש"מ-1980), עמ' 420-423 המביע גם את הדעה כי ראוי במקרה זה להמשיך את ההליכים במקביל).

41. פלר בספרו על דיני הסגרה (לעיל) אומר לענייננו כך:

"סעיף 443. יחד עם זאת, לפי סעיף 18(1) לחוק ההסגרה (הסעיף שקדם להוראת סעיף 2ב(א)(4) ושנוסחו בכל הנוגע לענייננו זהה לסעיף 2ב(א)(4) - ש.ר.) תהיה חייבת מדינת ישראל לעמוד תמיד בהתחייבות להסגיר במקרה שהשלב הדיני שבו נמצא עניינו של המבוקש בישראל הוא לפני הכרעת הדין וזאת אפילו כאשר אין חולקים, מבחינת האינטרס שנפגע, על זכותה המוחלטת של מדינת ישראל להביא את המבוקש על עונשו לפי סמכות הענישה שלה. אבל סעיף 18(1) לחוק ההסגרה קובע אחרת, כאשר הוא מקנה תוצא חוסם רק לפסק-דין של זיכוי או של הרשעה. בשלב פרוצידורלי מוקדם יותר אין לרשויות המדינה אפילו שיקול דעת לסרב להסגיר" (ר' עמ' 270). אמנם בהמשך הוא מביע תהיה מדוע דווקא במקרה בו מדובר באותו מעשה עבירה לא נתון לבית המשפט שיקול דעת להורות על עיכוב ההליכים (ר' פלר, שם, בעמ' 270; 418). הסבר אפשרי הוא התחרות הקיימת בין מערכות המשפט במצב של אותו מעשה עבירה והיעדר תחרות כאמור כשמדובר בעבירות שונות. ואולם מכל מקום זהו ההסדר אותו אימץ המחוקק.

42. בפסק הדין בפרשת חזיזה (ע"פ 8010/07 חזיזה נ. מדינת ישראל) הושארה בצריך עיון השאלה האם ניתן למנוע הסגרה, מכח עקרון תקנת הצבור, במקרים בהם לא מתקיימים התנאים הקבועים בחוק ההסגרה למניעת הסגרה בשל סיכון כפול.

וכך נאמר בין היתר בפסק הדין:

"לכאורה, הנחת חוק ההסגרה היא כי טענת סיכון כפול מעבר להוראות הספציפיות של סעיף 2ב(א) לחוק ההסגרה, לא תישמע, וזאת בגדרו של עקרון "הריבונות הכפולה" המקובל בתפישת המשפט בישראל. ההסדר הסטוטורי שנקבע לעניין החלת טענת הסיכון הכפול בהליך הסגרה בישראל מבטא את האיזון שעשה המחוקק הישראלי בין עקרון הסיכון הכפול בהקשר הבינמדינתי לבין עקרון הריבונות הכפולה בתחולתה על דיני ההסגרה" (פיסקה 61). עוד הובהר כי "...כי סעיף 6 לתיקון לאמנת ההסגרה בין ישראל לארה"ב מעגן בעיקרו את העקרונות שהוחלו בחוק ההסגרה הישראלי בענין הסיכון הכפול" (פיסקה 64).

באשר לטענה כי ההסדר שבסעיף 2ב(א) אינו קובע הסדר שלילי לאפשרות למנוע הסגרה גם במקרים שלא מתקיימים תנאי אותה הוראה, נאמר:

" אין צורך לנקוט עמדה בשאלה זו בענייננו. זאת, מן הטעם כי גם אם נניח כי ההסדר הספציפי האמור בענין הסיכון הכפול אינו שולל היזקקות לסייג הכללי להסגרה, הטמון בעקרון תקנת הצבור המעוגן בסעיף 2ב(א)(8) לחוק ההסגרה, גם אז נסיבות מקרה זה אינן מצדיקות לגופן את החלתו מכל היבט שהוא. לפיכך, ניתן להותיר את השאלה העיונית פתוחה, להכרעה לעת מצוא" (ר' פיסקה 70).

באותו מקרה נתבקש למנוע את ההסגרה בשל שפיטתו של המבוקש במדינה שלישית (לא המבקשת ולא המתבקשת).

43. בפרשת מאיו (ע"פ 8801/09 מאיו נ. היועץ המשפטי לממשלה) נטען כי יש למנוע את ההסגרה בשל הליכי חקירה שהתנהלו בישראל בגין אותו מעשה, בגינם גם היו המשיבים עצורים אך טרם הוגש כתב אישום. בפסק הדין נאמר כי: "מלשונם הברורה של החוק ושל האמנה עולה כי ישראל אמנם בחרה להחיל את עקרון ה"סיכון הכפול" גם על דיני ההסגרה אך סייגה אותו למצבים בהם אדם נשפט כבר בארץ על המעשה בגינו מתבקשת הסגרתו והורשע או זוכה" (פיסקה 28).

לענין הטענה המסתמכת על האמור בפרשת חזיזה נאמר כי: "...גם אם ניתן היה להרחיב, במקרים חריגים, את עקרון ה"סיכון הכפול" אל מעבר ללשונו הברורה של הסעיף בחוק ההסגרה, וזאת מטעמים של תקנת הצבור, לא נראה כי המקרה שבפנינו נמנה על אותם מקרים חריגים" (פיסקה 29).

44. על הפעלתו של עקרון תקנת הצבור בהליכי הסגרה נאמר כי:

"הפעלת הסייג להסגרה הנעוץ ב'תקנת הצבור', תיעשה בזהירות ובאורח מדוד, ותצטמצם למצבים קיצוניים בלבד, שבהם החשש לפגיעה בנאשם עקב ההסגרה היא בעלת עוצמה וכוח מיוחדים...הפעלת הסייג להסגרה מטעמי 'תקנת הצבור' היא איפוא, בבחינת חריג שבחריגים...הדבר ייעשה רק במקרים יוצאי דופן" (ר' ע"פ 2144/08 אברהם מונדרוביץ נ. מדינת ישראל, פיסקה 114; עה"ס 3913/23 יצחק כהן נ. היועצת המשפטית לממשלה, פיסקה 23).

45. כאמור, השאלה האם ניתן להרחיב את עקרון הסיכון הכפול מעבר לקבוע בחוק ההסגרה וזאת מכח עקרון תקנת הצבור הושארה עד כה בפסיקת בית המשפט העליון בצריך עיון. בצד האמור הודגש שהכלל של תקנת הצבור שמור למקרים חריגים בלבד.

המקרה הנוכחי, על פניו, אינו מעורר תחולתו של סייג זה של תקנת הצבור מעבר לכך שעל פי הנטען כתב האישום הישראלי שהוגש ושטרם הסתיים, חופף לכל הפחות באופן חלקי את כתב האישום האמריקאי. כאמור העבירה העיקרית בכתב האישום הישראלי היא העלמת מס ואילו בכתב האישום האמריקאי קשירת קשר להלבנת הון ומדובר בעבירות המגילות על ערכים חברתיים שונים.

ואולם גם על פי ההנחה כי מדובר באותו מעשה עבירה, איני רואה מקום להורות על דחיית העתירה. הרחבת הכלל בדבר סיכון כפול למקרה זה כמוה כמתן תעודף להליך המקומי על פני ההליך האמריקאי, על אף שכתב האישום האמריקאי הוגש קודם לכן, וכמוה כשנוי התנאי הקבוע בסעיף 2ב(א)(4) לחוק ההסגרה אך מהטעם שתנאיו אינם מתקיימים. איני רואה לכך מקום בנסיבות שהמשיב יוכל להעלות טענותיו במסגרת ההליך הישראלי ככל שיוסגר לארצות הברית ויורשע שם.

מרכז הכובד

46. לטענת ב"כ המשיב מרכז הכובד של האירוע הוא ישראלי לחלוטין. לכן גם הוגש במקביל כתב אישום ישראלי בגין אותו אירוע. ההכנסות שהתקבלו מהאתר של DDW הן הכנסות שלטענת המדינה מקיימות זיקה למערכת המשפט הישראלית, הכנסות ישראליות שהיה צריך לדווח עליהן והפרקליטות סברה כי לבית המשפט בישראל סמכות על האירועים נשוא כתב האישום הן לפי חוק איסור הלבנת הון והן לפי חוק העונשין. העובדה כי מרכז הכובד ישראלי, וכך עולה מעצם הגשת כתב האישום בישראל, מצדיקה את דחיית בקשת ההסגרה. נטען כי אין זה משנה האם עבירת המקור היא מס הכנסה או סמים.

נטען כי מפסק הדין בעפ 7742/15 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה עולה כי כאשר מדינת ישראל בוחנת את ענייניו של המשיב ומחליטה להעמיד אותו לדין בישראל, אין להיעתר לבקשת ההסגרה אשר נועדה למקרים שבהם המדינה המתבקשת אינה מסוגלת להעמיד לדין בשטחה.

47. אין בידי לקבל טענה זו.

ההלכה היא כי "במצב ממין זה, שבו לשתי המדינות ישנה יכולת להעמיד לדין, מתעוררת השאלה לאיזו מדינה עדיפות לקיים את הברור המשפטי. בפסיקתנו נקבע כי ההכרעה תיעשה בהתאם למירב הזיקות - או ה"עבותות" - של העבירות, ובמילים אחרות היכן נמצא "מרכז הכובד" של העבירות המיוחסות..." (ר' ע"פ 9203/18 גבר נ. היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 20).

עוד נקבע כי "...עם האצת ההתפתחות הטכנולוגית של אמצעי תקשורת מקוונים, מיקומו הגיאוגרפי של מבצע העבירה מאבד מחשיבותו" (שם. ר' גם ע"פ 5227/10 מישל קרולין יובל נ. מדינת ישראל, פסקה 89). מרכז הכובד בנסיבות אלו עובר אל קורבנות העבירה (ר' ע"פ 9203/18 לעיל, פסקה 20).

48. תחילה יצוין כי העבירה נשוא כתב האישום האמריקאי עניינה קשירת קשר להלבנת ההון שיסודו בסחר בלתי חוקי בדארקנט. בסחר זה שהתאפשר באמצעות האתר של DDW, נטלו חלק כעולה מתצהיר הסוכן, אזרחים ותושבי ארצות הברית. גם אם המשיב היה אזרח ותושב ישראל בעת הרלוונטית, לא ניתן לאמר כי "מרכז הכובד" של העבירה האמורה הוא בישראל, מה גם שעל פי כתב האישום האמריקאי קשירת הקשר נעשתה בארצות הברית.

זאת ועוד. הערך המוגן של קשירת הקשר נגזר מהעבירה מטרת הקשר והאסור על קשירת הקשר מניח שכאשר חוברים יחד מספר גורמים הסכון מוגבר. התכלית של האסור על קשירת הקשר הוא מניעת חבירה של גורמים עבריינים לביצוע עבירה במשותף, זאת כאשר העבירה עצמה של הלבנת ההון היא האסטרטגיה העיקרית להילחם בעבריינות הרשת של עבירות המקור.

כאמור העבירה שבכתב האישום הישראלי שעניינה העלמת מס מאותה הכנסה שהופקה בקשר לסחר בדארקנט יסודותיה אחרים, גם לא נטען אחרת. הערך המוגן באמצעותה היא מניעת פגיעה בקופה הציבורית והשוויון בנטל המס. זוהי עבירת המקור להלבנת ההון נשוא כתב האישום הישראלי. לפיכך, הטענה בעניין זה נדחית.

סוף דבר

49. בעתירה נטען כי העבירה בגינה מתבקשת ההסגרה היא עבירת הסגרה לפי סעיף 2(א) לחוק ההסגרה, כאשר מתקיימים גם יתר התנאים הקבועים בחוק ההסגרה ואילו הסייגים שבסעיף 2ב לחוק אינם מתקיימים. בענייננו מתקיימים התנאים הקבועים בסעיף 2א לחוק ההסגרה. בין ישראל לארצות הברית קיים הסכם הקובע הדדיות בהסגרת עבריינים אשר פורסם בכתבי אמנה 505, כך 13, בעמ' 795. הפרוטוקול המתקן את האמנה פורסם בכתבי אמנה 1511 (האמנה והפרוטוקול המתקן צורפו כנספח ב' לעתירה). לא מתקיימים בענייננו הסייגים להסגרה הקבועים בסעיף 2ב לחוק ההסגרה. כעולה מהמפורט בסעיף 34 לעיל, העבירה בגינה מתבקשת הסגרת המשיב היא עבירות הסגרה לפי סעיף 2(א) לחוק ההסגרה.

על פי העתירה המשיב היה אזרח ותושב ישראל בעת ביצוע העבירה. בהתאם הוא זכאי להתחייבות מממשלת ארה"ב כי אם יוסגר, יורשע וידון למאסר, יוכל לרצות את עונשו בישראל. 50. לאחר שמצאתי כי קיימת תשתית ראייתית מספקת לבקשת ההסגרה, כי נתקיימו יתר התנאים הנדרשים בחוק ולא מתקיים סייג שיש בו כדי למנוע את ההסגרה, אני קובעת כי המשיב הוא בר - הסגרה לארצות הברית בגין האישום נשוא הבקשה על מנת שיעמוד לדין בארצות הברית. מאחר והמשיב היה אזרח ישראל ותושב ישראל בעת ביצוע העבירה נשוא העתירה, הוא זכאי לפי סעיף 1א לחוק ההסגרה לשאת את עונשו בישראל ככל שיורשע בדין וידון לעונש של מאסר. התנאים בהם שווה המשיב כעת ויותר על כנם עד להסגרתו בפועל. זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 30 יום מהיום. ניתן היום, י"ז חשוון תשפ"ה, 18 נובמבר 2024, במעמד הנוכחים.